

“Η ψυχή μου γεμίζει από φόβο και τρόμο, όταν αναλογίζομαι τη δόξα της Θεομήτορος”

/ [Γνώμες](#)

Άγιος Σιλουανός ο Αθωνίτης

Μια άλλη φορά άκουγα στην εκκλησία την ανάγνωση των προφητειών του Ησαΐα, και στις λέξεις «Λούσασθε και καθαροί γίνεσθε» (Ησ. α' 16) σκέφτηκα: «Μήπως η Παναγία αμάρτησε ποτέ, έστω και με το λογισμό;». Και, ω του θαύματος! Μέσα στην καρδιά μου μια φωνή ενωμένη με την προσευχή πρόφερε ρητώς: «Η Θεοτόκος ποτέ δεν αμάρτησε, ούτε καν με την σκέψη». Έτσι το Άγιο Πνεύμα μαρτυρούσε στην καρδιά μου για την αγνότητά Της.

Εν τούτοις κατά τον επίγειο βίο Της δεν είχε ακόμα την πληρότητα της γνώσεως και υπέπεσε σ' ορισμένα αναμάρτητα λάθη ατέλειας. Αυτό φαίνεται από το Ευαγγέλιο· όταν επέστρεφε από την Ιερουσαλήμ, δεν ήξερε που είναι ο Υιός Της και Τον αναζητούσε τρεις μέρες με τον Ιωσήφ (Λουκ. β ' 44-46).

Η ψυχή μου γεμίζει από φόβο και τρόμο, όταν αναλογίζομαι τη δόξα της Θεομήτορος.

Είναι ενδεής ο νους μου και φτωχή κι αδύναμη η καρδιά μου, αλλά η ψυχή μου χαίρεται και παρασύρομαι στο να γράψω έστω και λίγα λόγια γι' Αυτήν.

Η ψυχή μου φοβάται να το αποτολμήσει, αλλά η αγάπη με πιέζει να μην κρύψω τις ευεργεσίες της ευσπλαχνίας Της.

Η Θεοτόκος δεν παρέδωσε στη Γραφή ούτε τις σκέψεις Της ούτε την αγάπη Της για τον Υιό και Θεό Της ούτε τις θλίψεις της ψυχής Της, κατά την ώρα της σταυρώσεως, γιατί ούτε και τότε θα μπορούσαμε να τα συλλάβουμε. Η αγάπη Της για το Θεό ήταν ισχυρότερη και φλογερότερη από την αγάπη των Χερουβείμ και των Σεραφείμ κι όλες οι Δυνάμεις των Αγγέλων και Αρχαγγέλων εκπλήσσονται μ' Αυτήν.

Παρ' όλο όμως που η ζωή της Θεοτόκου σκεπαζόταν, θα λέγαμε, από την αγία σιγή, ο Κύριος όμως φανέρωσε στην Ορθόδοξη Εκκλησία μας πως η Παναγία μας αγκαλιάζει με την αγάπη Της όλο τον κόσμο και βλέπει με το Άγιο Πνεύμα όλους τους λαούς της γης και, όπως και ο Υιός Της, έτσι κι Εκείνη σπλαγχνίζεται και ελεεί τους πάντες.

Ω, και να γνωρίζαμε πόσο αγαπά η Παναγία όλους, όσους τηρούν τις εντολές του Χριστού, και πόσο λυπάται και στενοχωριέται για κείνους που δεν μετανοούν! Αυτό το δοκίμασα με την πείρα μου.

Δεν ψεύδομαι, λέω την αλήθεια ενώπιον του Θεού, πως γνωρίζω πνευματικά την Άχραντη Παρθένο. Δεν Την είδα, αλλά το Άγιο Πνεύμα μου έδωσε να γνωρίσω Αυτήν και την αγάπη Της για μας. Χωρίς την ευσπλαχνία Της η ψυχή θα είχε χαθεί από πολύν καιρό. Εκείνη όμως ευδόκησε να μ' επισκεφθεί και να με νουθετήσει, για να μην αμαρτάνω. Μου είπε: «Δεν μ' αρέσει να βλέπω τα έργα σου». Τα λόγια Της ήταν ευχάριστα, ήρεμα, με πραότητα και συγκίνησαν την ψυχή. Πέρασαν πάνω από σαράντα χρόνια, μα η ψυχή μου δεν μπορεί να λησμονήσει εκείνη τη γλυκειά φωνή και δεν ξέρω πως να ευχαριστήσω την αγαθή και σπλαγχνική Μητέρα του Θεού.

Αληθινά, Αυτή είναι η βοήθειά μας ενώπιον του Θεού και μόνο τ' όνομά Της χαροποιεί την ψυχή. Αλλά κι όλος ο ουρανός κι όλη η γη χαίρονται με την αγάπη Της.

Αξιοθαύμαστο κι ακατανόητο πράγμα. Ζει στους ουρανούς και βλέπει αδιάκοπα την δόξα του Θεού, αλλά δεν λησμονεί κι εμάς τους φτωχούς κι αγκαλιάζει με την

ευσπλαχνία Της όλη τη γη κι όλους τους λαούς.

Κι Αυτή την Άχραντη Μητέρα Του ο Κύριος την έδωσε σ' εμάς. Αυτή είναι η χαρά και η ελπίδα μας. Αυτή είναι η πνευματική μας Μητέρα και βρίσκεται κοντά μας κατά τη φύση σαν άνθρωπος και κάθε χριστιανική ψυχή ελκύεται από την αγάπη προς Αυτήν.

Πηγή: Αρχιμ. Σωφρονίου, Άγιος Σιλουανός ο Αθωνίτης, Έκδ. Ι. Μ. Τιμίου Προδρόμου Έσσεξ, σ. 425-428.